

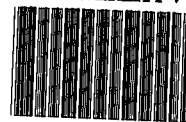
Technická Univerzita v Liberci, KKV Prostějov – fakulta textilní
Vypracovala: Komárková Irena, II. ročník

SEMINÁRNÍ PRÁCE DO DOK

Téma: Vliv fotografií na módní oblast

TECHNICKÁ UNIVERZITA V LIBERCI UNIVERZITNÍ KNIHOVNA	
Přir. č.	2130660
Signat.	B 15040
Kč	

UNIVERZITNÍ KNIHOVNA
TECHNICKÉ UNIVERZITY V LIBERCI

3146180986

Dne: 25.3.2004

Co se na počátku století nazývalo módní tvůrce, se později jmenovalo couturier, mezitím tvůrce módních trendů a nakonec zdomácněl pojem designér. Označení pro odborný stav, který dělá fotografie módy, však zůstává téměř zákonitě konstantní: módní fotograf. Podle Francouze Jeanloupa Sieffa, jemuž bylo nápadné, že to, jak se jeho cech chápe, nepodléhá žádným módám, je to podivuhodné: „Mohly bychom se také nazývat plastickými artisty nebo textilními sociálními výzkumníky.“ Módní fotografové jsou novináři, kteří pracují s obrazy, ne se slovy. Pokud by jednoduše poskytovali služby, fotografovali by prostoduché katalogy. Jejich prací je vzbudit přání, rozdmýchat emoce, vyprovokovat reakce.

Jejich komentář k duchu doby je často triviální, v tom nejlepším případě však vizionářský a umělecký, je to akt svobody. Fotografové, kteří své řemeslo posouvali dopředu, vzbuzovali svými vypočtenými také pohoršení: u surrealistických obrazů od Mana Raye ve 20. letech to nebylo jiné než u hyperrealistických fotografií od Jürgena Tellera a ostatních kritizovaných jako „Heroin Chic“.

Devadesátá léta přinesla skandální obrazy, protože módní fotografie si brala stále větší svobody. Platila-li móda – a její vyobrazení – ještě před nedávnem za rychle pomíjející, prchavý jev s jepičím životem jako takový, za výraz rychloživota, visí novější módní fotografie najednou na zdech galerií. Považují se za umění nebo jeho předstupeň. do strnulého světa umění vnáší tempo a svěžest a přivlastňuje si jeho status a trvalost.

Módní fotografie je však dobrá jen tehdy, když vypovídá něco o době – a to skrze módu. Protokoluje společnost dané doby, její tendence, zvyklosti a kolektivní obsese. Později, když je vytvořené přání splněno, a dávno opět zapomenuto, se proto módní obrazy stanou portréty společnosti, vizuálním popisem společnosti.

Ani nejnadanější fotografové nedokáží vydařené módní fotografie udělat zcela sami. Ty vznikají v souhře módních návrhářů, kteří navrhují šaty, modelek, které se mohou stát i múzami a inspirátorkami, a redaktorkami magazínů, které často jako prasata cvičená na vyhledávání lanýžů jako první ucítí, u kterého fotografa se ohlašuje potenciál a kreativita. Hodina narození módní fotografie udeřila, když se díky americkému nakladateli Condé-Nastovi, který dal v osobě barona Adolpha de Meyera stále zaměstnání prvnímu módnímu fotografovi, etablovala jako ambiciózní módní list mezinárodní publikace Vogue.

Bez vizionářské síly šéfredactorek a výtvarníků magazínů, jako jsou Vogue, Harper's Bazaar, Flair, Nova, Stern a v 90. letech také Visionaire by jejich obrazy tuto sílu nerozvinuly. Proto začíná historie módní fotografie těmi, kteří ji požadovali a umožňovali lidmi v redakcích.

ZLATÝ VĚK

Bele Époque:šlechtici ztratili vliv,a ti, kdo zbohatli na průmyslu a obchodu,si užívali života při pendlování mezi hotely Grand a luxusními parníky.

V roce 1909 koupil mladý americký nakladatel Condé-Nast týdeník nazvaný Vogue.Roku 1914 zaměstnal do stálého pracovního poměru jednoho fotografa:barona Adolpha de Meyera(1868-1949),který vyrostl v Paříži a v Německu.Tehdy se nefotografovaly modelky,nýbrž dámy společnosti.Tisk portrétoval,co ve svých salonech nosily E.E. Cummingsová a Gertrude Vanderbilt-Whitneyová a poskytli jejich „look“ volně k obdivování a napodobování.Baron de Meyer přišel v roce 1921 do Harper´s Bazaar.

Jeho následovníkem ve Vogue se stal Edward Steichen(1879-1973) pocházející z Lucemburska.Steichen studoval umění a vyučil se litografem.V roce 1895 začal fotografovat.Styl,kterým se později proslavil,našel Steichen v 1.světové válce,kdy pro vojsko pořizoval letecké snímky.rozloučil se s manipulacemi „umělecké fotografie“,spálil všechny své obrazy a nechal moderní malířství,aby ovlivňovalo módní fotografii.

NEOKLASIKOVÉ

Zatímco umění 20.let vzrušoval surrealismus a konstruktivismus,módní fotografové tonuli v patosu řecké antiky.

George Hoyningen-Huene(1900-1968)byl předtím,než se z něj stal jeden z největších meziválečných fotografů,nejprve malířem a módním kreslířem.roku 1920 odešel do Paříže a studoval malířství u André Lhote.Než na doporučení Mana Raye přešel k Vogue a pracoval tam ve funkci fotografického asistenta,vycházely jeho módní kresby v Harper´s Bazaar a Fairchild´s Magazine.hoyningen-Huene se proslavil vystříbřeným světlem,jímž propůjčoval svým modelkám a šatům strukturu a lesk.V roce 1935 odešel do New Yorku,pracoval téměř pro harper´s Bazaar a roku 1946 přešel do Hollywoodu,kde vyučoval fotografii na Art Centre School.

Když byl u Vogue,seznámil se se studentem architektury Horstem P. Horstem,který se díky němu dostal k fotografii.Od roku 1932 pracoval Horst pro Vogue.Spojoval ideály krásy řeckých soch s dekadentní elegancí 30.let v obrazy,které definovaly stav věcí v módní fotografii:nepřístupný,erotický asi jako jeho Mainbocherův korzet,který vnikl roku 1939 a ukázal se tak ikonografickým,že ho o 50 let později použila Madonna ve svém videu pro Vogue.

DVORNÍ MALÍŘI

První módní fotografie byly portréty života v horní vrstvě, avšak módní fotografie se brzy proměnila v samostatnou disciplínu, která chtěla vzbuzovat přání a zobrazovala, jak by měly ženy vypadat. Této schopnosti idealizace využil britský královský dům, který se už asi 60 let nechává postrétovat mistry módní fotografie.

Sir Cecil Beaton (1904-1980 Londýn) zachycoval ducha módy po 40 let. V roce 1928 získal smlouvu pro *Vogue*, kde byl jako módní fotograf činný až do poloviny 50. Let. Ještě v 60. letech patřil přes své pokročilé stáří k personálu *Swinging London* - vedle modelek jako Penelope Tree a Twiggy. Mick Jagger, kterého Beaton rovněž portrétoval, označil tohoto velmistra estetiky za „nejstylovějšího prominenta, kterého kdy potkal“. Andy Warhol v tomto švihákově viděl příklad. Po skandálu kolem abdikace Edwarda VIII. Kvůli jeho americké milence Wallis Simpsonové, kterou Beaton portrétoval v roce 1935, chtěli Beatnův styl využít i Windsorové a povýšili ho na dvorního fotografa. Za své zásluhy o image Windsorů byl Beaton povýšen do šlechtického stavu.

REŽISÉŘI

Jejich nepřitelem je momentka, jejich fotografie jsou „vystavěny“, dokonale konstruovány a postaveny jako scénářický obraz - nic nezůstává ponecháno náhodě. Své fotografie pak zpracovávají, dříve se tak dělalo v temné komoře, dnes digitálně. Výsledky se podobají surrealistům, jsou zneklidňující, rozrušující, zarážející.

V 50. letech doporučil *Man ray* francouzskému *Vogue* mladého fotografa z Paříže *Guye Bourdina* (1928-1991). Jeho velká doba přišla ve schizoidních 70. letech, která bažila po sebepoznání. Jeho fotografie jsou technicky brilantní, hluboce ostré až do posledního úhlu – čistá precizní práce zbavená jakékoliv romantiky, kde se neděje nic nechtěného, nic nejasného. Přesto jsou jeho obrazy plné erotických záhad.

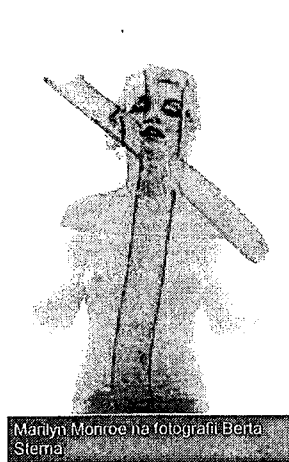
Bourdinovým konkurentem ve francouzském *Vogue* byl muž, který rovněž fotografoval pečlivě aranžované, sexuálně nabitě obrazy. Na rozdíl od sebetříznivého a nuceného Bourdina to tento Australan původem z Německa Helmut Newton (1920) stále dělal s velkou bezstarostí a s chutí - a nesmírnou produktivitou. Od té doby, co roku 1956 udělal první obrázky pro australský *Vogue*, zaplnil svými fotografiemi kolem 3000 redakčních časopiseckých stránek - pro časopisy *Vogue*, *Vanity*, *Fair*, *Nova*, *Stern*, *Playboy* - a k tomu fotografoval mnoho reklamních kampaní, mezi jinými pro firmu s punčochovým zbožím *Wolford*. Newton fotografoval obnažený nerv společnosti: definiční moc ženské role. Nedává do obrazu módu.

HVĚZDY

Několik málo fotografů mělo to štěstí být ve správnou dobu na správném místě, díky náhodě, nebo díky tomu, že něco umí, vytvořit něco jedinečného, ikonografického a od této chvíle zaujmout status hrdiny. Jejich stav je dnes jedinečný, a to ne bezpodmínečně kvůli jejich módní fotografii, ačkoli byla výchozím bodem jejich neobyčejných kariér.

Richard Avedon (1923 v New Yorku) studoval filosofii na Columbia Univerzitě a roku 1944 přeběhl přes cestu Alexeji Brodovičovi, „onomu charismatickému výtvarníkovi, který ho vyškolil a přivedl do Harper 's bazaar. Avedon dovedl své modelky na ulici: předjímání emancipace. V 60. letech vnesl Avedon do fotografií tempo a pohyb, například modelku Penelope Treeovou zachytil uprostřed veselého skoku, který prováděla v obleku od Ungara. Avedon si dávno zajistil zvláštní postavení, které mu zaručovalo naprostou svobodu: směl mluvit do grafické úpravy svých fotografií a o jeho honorářích se nediskutovalo

Bertu Sternovi (1929 New York) dopomohla k jedinečnému statusu speciální vrtkavost osudu. Když v červnu 1962 potkal na módním filmování pro britský Vogue v jednom hotelu v Los Angeles Marilyn Monroe, nemohl tušit, že to budou poslední obrázky, které kdy tato mytická herečka udělá. Ve třech dnech udělal Stern kolem 2700 snímků, mezi nimi i ty, na nichž Marilyn Monroe nosí Diora a které byly později uveřejněny britským Vogue.

Marilyn Monroe na fotografii Berta Sterná

FOTOGRAFOVÁNÍ MÓDNÍHO PORTRÉTU

Využití služeb profesionálního modelu na celodenní sezení není obtížné, ale může být drahé. Agentury obvykle účtují za své modely hodinově, mějte proto jasno o povaze obrázků před tím, než začne fotografování.

Využití profesionálního modelu

Stání modelem je druh herectví, které vyžaduje zkušenost stejně jako přitažlivý obličej. Profesionální modelka bude vědět jak reagovat na fotoaparát a jak měnit postoj, aby dodala šatům více elegance. Bude schopná měnit výraz obličeje a bude jistá ve svém vystupování. Je pravděpodobné, že většina amatérských modelek bude postrádat jistotu a může vypadat „dřevěně“. A konečně, pokud nebudete chtít využít profesionálního maskéra, profesionální modelka bude vědět, jaké použít líčení, aby se hodilo k oblečení, které má na sobě.

Fotografická sestava:

Módní portrét

Dvě světla zvýrazňují tmavě oblečenou modelku oproti šedému pozadí. Záblesková jednotka napravo od ní je zaměřena na strop tak, že se světlo odráží zpět dolů, aby vzniklo velmi rozptýlené osvětlení. Záblesková jednotka po levici modelky dává třičtvrtěnní osvětlení a osazena uzavřeným rozptylovačem. Fotoaparát 6x6 cm zajišťuje nejvyšší kvalitu fotografií, jakou požadují časopisy.

